

A dark, moody scene of a desk with a lamp and an open book. The desk is dark wood, and the lamp is a classic desk lamp with a brass base and a dark shade. The book is open, and a pen lies next to it. The background is dark and out of focus, suggesting a library or study.

THE SILENCE BEFORE THE BANG

Action without noise.

Ferdinando



WALL STREET: DIE STILTE VOOR DIE KNAL

GILLETTE FROM WALL STREET · 08

Elke begin wek geesdrif. Die onbekende beweeg nie na ons toe nie; dit is ons wat daarheen beweeg. Dit is 'n pragtige gevoel.

Adrenalien, dopamien en hulle hele familie stu ons moeiteloos en met oortuiging vorentoe. Klein, intieme oomblikke bly oor, almal gebore uit dieselfde doel. Hulle volg nie 'n tendens, 'n patroon of 'n formaat nie. Hulle skep een.

Dan kom die verwagting van resultate. Dit is 'n natuurlike gevolg van optrede. Opoffering, inspanning en belegde tyd lyk altyd of dit iets in ruil vra. Soms kondig die uitkoms homself aan deur geraas: daardie ruimte waar dinge 'n sigbare uitwerking gehad het. Ander kere kom dit deur stilte: daardie ruimte waar dinge net so 'n uitwerking gehad het, maar sonder dat ons daarvan bewus geword het. Hulle lyk dalk identies, maar hulle is dit nie.

Geraas bring stemme, kritiek, woorde, sosiale seine, verklarings en betogings voort. Stilte bring dieselfde bewegings voort, net ver van ons oë af. Tog is die gemeenskaplike grond tussen hierdie twee wêrelde dikwels net een ding: geld. Dit verskyn in baie vorme. 'n Onderhoud. 'n Advertensie. 'n Konvensie. Maar die mees konkrete, die minste simboliese en die mees wydverspreide bly die bankoorplasing. In staat om sowel welsyn as onrus te skep, al is dit byna altyd met tydelike gevolge.

En daar was ek, op 'n warm en bedompige Augustusaand, en ek het reeds besluit om te gaan slaap. Wat het ek eerder gedoen? Ek het opgespring, na my lessenaar gestap, my rekenaar oopgemaak

en hierdie oordenking begin skryf. Maar hoekom? Ek het geen projekte, verwagtings of ambisies nie. Ek leef van wat reeds myne is, en dit is genoeg. Ek verwag nie om my lewe te verander nie, en ek dank God elke dag dat Hy die ligte aanhou op die verhoog van my eie bestaan.

Wat het dan gebeur? Ek het pas die verkeersdata van my webwerf deurgegaan. Daar is 'n sekere plesier daarin om te sien hoeveel mense besoek het, uit watter lande hulle gekom het en watter bladsye hulle verken het. Dit alles terwyl ek geweet het ek soek nie 'n aankoop nie, want ek het gekies om nie letterkunde te verkoop nie, om dit nie te monetiseer nie. Bezos se kinders het daardie werk reeds gedoen. Dit was nooit myne nie.

In die afgelope dae het die web 'n daling van 80% aangemeld. 'n Algemene ineenstorting. Geen gesprekke nie. Geen e-posse nie. Geen uiterlike tekens nie. Net stilte het oorgebly. 'n Stilte wat gepraat het en 'n ontploffing aangekondig het. Aardbewings het my daardie les geleer. En die natuur is selde verkeerd. Maar ek was nie bekommerd nie. Ek was bloot vol glimlagge en oordenkings, bewus van wat met my sou gebeur. Dit was die stilte voor die knal.

Vir baie was dit geraas sonder optrede. Vir my was dit optrede sonder geraas. Toe, met dagbreek, het iemand aan die deur geklop. Dit was nie 'n koerier nie. Dit was 'n brief. Met rooi lak verseël. Die afsender was eenvoudig: DYNAMITE. Maar ek het dit aan die afsender teruggestuur. Ek het net op die knal gehoop. Ek het nie na soveel gestreef nie.

Ferdinando